

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

נדה-המפלת חתיכה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מכדי, ימי טהרה כמה הוו - שתין ושיתא, דל שבוע ג' דאטבלינגן לה - פשו להו שתין נכי חדא, שתין נכי חדא ותלתין וז' - תשעין וז' הויין, תשעין וחמש מאי עבידתייהו?												ל
כגון שבאת לפנינו בין השמשות, דיהבינגן לה טבילה יתירתא.	רב ירמיה מדפתי:											ל
ולב"ה דאמרי טבולת יום ארוך - לא בעי טבילה, ל"ה מאי עבידתייהו?												ל
עשרים ותמניא - כדאמרן, הך שבוע ה' מטבלינגן כל ליליא וליליא, אימר סוף נדה היא.												ל
י' שבועין למה ליי? בתמניא ופלגא סגן												ל
אידי דתנא פלגא דשבוע - מסיק ליה, ואידי דתנא שבוע טמא - תנא נמי שבוע טהור.												ל
והאיכא טבילת זבֵה												ל
דלפני תשמיש - קחשיב, דלאחר תשמיש - לא קחשיב.												ל
ולב"ש, דחשיב דלאחר תשמיש - נישחוב נמי טבילת זבֵה												ל
בלידה - קמיירי, בויהב - לא קמיירי.												ל
והאיכא יולדת בווב												ל
יולדת בווב - קחשיב, זיבה גרידתא - לא קחשיב.												ל
שבועתא קמא דאתיא לקמן ליטבלה ביומא, דילמא כל יומא ויומא שלימו לה ספורים דידה												ל
הא מני - ר"ע היא												ל
בעינן ספורים בפנינו.	דאמר: [רבי עקיבא]											ל
סוף שבוע קמא ליטבלה												ל
חד בשבוע לא קמיירי.												ל
יומא קמא דאתיא לקמן ליטבלה, דילמא שומרת יום כנגד יום היא												ל
בזבה גדולה - קמיירי, בזבה קטנה - לא קמיירי.												ל
ש"מ תלת:												ל
ש"מ: ר"ע היא, דאמר בעינן ספורים בפנינו												ל
וש"מ - ר"ש היא, דאמר אבל אמרו חכמים אסור לעשות כן שמא תבא לידי ספק												ל
וש"מ - טבילה בזמנה מצוה.												ל
זיה לטבילה באחרונה	רבי יוסי בר' יהודה:											ל
ולא אמרינגן טבילה בזמנה מצוה.												ל
המפלת ליום מ' - אינה חוששת לולד, ליום מ"א - תשב לזכר ולנקבה ולנדה.	[ת"ק]											ל
יום מ"א - תשב לזכר ולנדה, יום פ"א - תשב לזכר ולנקבה ולנדה, שהזכר נגמר למ"א והנקבה לפ"א.	רבי ישמעאל:											ל
אחד בריית הזכר ואחד בריית הנקבה - זה וזה מ"א.	חכמים:											ל
למה הזכר זכר?												ל
אי לימי טומאה												ל

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

גדה-המפלת חתיכה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הא קתני נקבה										⚡		ל.
ואי לימי טהרה										!		ל.
הא קתני גדה										⚡		ל:
שאם תראה יום ל"ד, ותחזור ותראה יום מ' ואחד - תהא מקולקלת עד מ"ח. וכן לענין נקבה, שאם תראה יום ע"ד, ותחזור ותראה יום פ"א - תהא מקולקלת עד פ"ח.										!	◇	ל:
יום מ"א תשב לזכר ולגדה כו':	רבי ישמעאל:											ל:
טימא וטיהר בזכר, וטימא וטיהר בנקבה, מה כשטימא וטיהר בזכר - יצירתו כיוצא בו, אף כשטימא וטיהר בנקבה - יצירתה כיוצא בה	תניא, רבי ישמעאל:										⚡	ל:
אין למדין יצירה מטומאה.	אמרו לו: [רבנן]										⚡	ל:
מעשה בקליאופטרא מלכת אלכסנדרוס שנתחייבו שפחותיה הריגה למלכות, ובדקן ומצאן זה וזה למ"א	אמרו לו - לר' ישמעאל:									⊙	⚡	ל:
אני מביא לכם ראייה מן התורה, ואתם מביאין לי ראייה מן השוטים?	אמר להן: [רבי ישמעאל]									⚡	⚡	ל:
מאי ראייה מן התורה?										^		ל:
אילימא טימא וטיהר בזכר וטימא וטיהר בנקבה כו'										!		ל:
הא קאמרי ליה אין דנין יצירה מטומאה										⚡		ל:
אמר קרא תלד - הוסיף לה הכתוב לידה אחרת בנקבה.										!	◇	ל:
ומאי ראייה מן השוטים?										^	◇	ל:
אימר: נקבה קדים ואיעבור ארבעין יומין קמי זכר.										⚡	◇	ל:
ורבנן										⚡		ל:
סמא דנפצא אשקינהו	[רבנן]									!	◇	ל:
ור' ישמעאל										⚡		ל:
איכא גופא דלא מקבל סמא.	[רבי ישמעאל]									!	◇	ל:
מעשה בקלפטרא מלכת יונית שנתחייבו שפחותיה הריגה למלכות, ובדקן ומצאן זכר לארבעים ואחד, ונקבה לפ"א	אמר להם ר' ישמעאל:									^	⚡	ל:
אין מביאין ראייה מן השוטים. מאי טעמא? הך דנקבה איתרה ארבעין יומין, והדר איעבר.	אמרו לו: [רבנן]									!	◇	ל:
ורבי ישמעאל										⚡		ל:
לשומר מסרינהו	[רבי ישמעאל]									!	◇	ל:
ורבנן										⚡		ל:
אין אפטרופוס לעריות, אימא שומר גופיה בא עליה.	[רבנן]									!	◇	ל:
ודילמא אי קרעוהו להך דנקבה בארבעין וחד הוה משתכחא כזכר?										⚡	◇	ל:
בסימניהון שוין.	אביי:									!	◇	ל:
אחד בריית זכר ואחד בריית נקבה וכו'.	חכמים:										⚡	ל:
חכמים היינו ת"ק										⚡		ל:
וכי תימא: למסתמא רישא כרבנן, ויחיד ורבים הלכה כרבים,										!	◇	ל:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מבאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

נדה-המפלת חתיכה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
פשיטא												⚡	ל:	
מהו דתימא: מסתברא טעמא דרבי ישמעאל, דקמסייע ליה קרא, קמ"ל.												!	◇	ל:
למה הולך דומה במעי אמו - לפנקס שמקופל ומונח. ידיו על שתי צדעיו, שתי אציליו על ב' ארכובותיו, וב' עקביו על ב' עגבותיו, וראשו מונח לו בין ברכיו, ופיו סתום וטבורו פתוח, ואוכל ממה שאמו אוכלת, ושותה ממה שאמו שותה, ואינו מוציא רעי שמא יהרוג את אמו. וכיון שיצא לאור העולם - נפתח הסתום ונסתם הפתוח, שאלמלא כן אינו יכול לחיות אפילו שעה אחת. ונר דלוק לו על ראשו וצופה ומביט מסוף העולם ועד סופו, שנאמר (איוב כ"ט) בהלו נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך. ואל תתמה, שהרי אדם ישן כאן ורואה חלום באספמיא.	דרש רבי שמלאי:												◇	ל:
ואין לך ימים שאדם שרוי בטובה יותר מאותן הימים, שנאמר (איוב כ"ט) מי יתנני כירחי קדם כימי אלוה ישמרני, ואיזהו ימים שיש בהם ירחים ואין בהם שנים - הוי אומר אלו ירחי לידה.													◇	ל:
ומלמדיו אותו כל התורה כולה, שנאמר (משלי י"ד) ויורני ויאמר לי יתמך דברי לבך שמור מצותי וזיה, ואומר (איוב כ"ט) בסוד אלוה עלי אהלי.													◇	ל:
מאי ואמר?												⚡	ל:	
וכי תימא נביא הוא דקאמר - ת"ש: בסוד אלוה עלי אהלי.												!	◇	ל:
וכיון שבא לאור העולם - בא מלאך וסטרן על פיו, ומשכחו כל התורה כולה, שנאמר (בראשית ד') לפתח חטאת רובץ.													◇	ל:
ואינו יוצא משם עד שמשביעין אותו, שנאמר (ישעיהו מ"ה) כי לי תכרע כל ברך תשבע כל לשון, כי לי תכרע כל ברך - זה יום המיתה, שנאמר (תהלים כ"ב) לפניו יכרעו כל יורדי עפר, תשבע כל לשון - זה יום הלידה, שנאמר (תהלים כ"ד) נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה, ומה היא השבועה שמשביעין אותו - תהי צדיק ואל תהי רשע, ואפילו כל העולם כולו אומרים לך צדיק אתה - היה בעיניך כרשע. והוי יודע שהקב"ה טהור ומשרתיו טהורים, ונשמה שנתן בך טהורה היא, אם אתה משמרה בטהרה - מוטב, ואם לאו - הריני נוטלה ממך.													◇	ל:
משל לכהן שמסר תרומה לעם הארץ, ואמר לו אם אתה משמרה בטהרה - מוטב, ואם לאו - הריני שורפה לפניך.	תנא דבי ר' ישמעאל:												■	ל: